

¡EUSKALDUN MAITIAK!

Gure lore ederra
itzkuntza maitia,
zure galdezka dago
Euskaldunjendia;
aspaldichoan zaudez
chokoan gordia,
osto berdietatik
azaldu zaitia.

¡O! Euskaldun maitiak
ezdet nai azaldu,
zerengatikan zubek
nai nazuten galdu;
baldiñ nai banazute
guziak maitatu,
gaztelaniz ez iñoiz
geiago mintzatu.

Ama da len ta bizi
alde guzietan,
itzkuntza au bezela
Euskal-errietan;
oraiñ zubekiñ nai det
asi errietan,
¿zertan naukazute ni
chokoan penetan?

Igartzen dizutet nik
oraiñ Euskaldunak,
arras galdu dirala
zuben zori onak;
gaur ez daude begira
gure aita onak,
aiyek ziraden bada
Euskaldun jatorrak.

Maita dezagun bada
amacho euskera,
azturikan betiko
dabillen erdera;
gaurko bide charrean
baguaz aurrera,
sarri sartuko gera
guziok lurpera.

Euskaldunak izan ta
zuen itzkuntza utzi,
¿nola diabru bada
nai dezute bizi?
eztezute besterik
batere merezi,
ezpada erdaldunak
jartzia nagusi.

CAYETANO SANCHEZ.